

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114229338
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Nemčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:1114229338.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v spore žalobcu: PORTAL SERVICES s.r.o., so sídlom Sibírska 5, 831 02 Bratislava, IČO: 44 126 433, zastúpeného advokátkou Mgr. Máriou Karcolovou, so sídlom Panenská 8, 811 03 Bratislava, IČO: 30 799 147, proti žalovanému: SPARKLING s.r.o., so sídlom Jaseňová 3218/2, 010 07 Žilina, IČO: 45 679 266, o zaplatenie 140 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-54 zo dňa 3. apríla 2018, takto

rozhodol:

I. Konanie o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-54 zo dňa 3. apríla 2018 vo výroku I. o zamietnutí sťažnosti žalovaného proti uzneseniu č.k. 38Rob/500/2014-43 zo dňa 7. februára 2018 **z a s t a v u j e .**

II. Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-54 zo dňa 3. apríla 2018 vo výroku II. o odmietnutí ako oneskorene podaného odporu žalovaného zo dňa 17. mája 2015, podaného na pošte dňa 17. júna 2015, proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-26 zo dňa 10. februára 2015, **p o t v r d u j e .**

III. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) napadnutým uznesením (výrokom I.) zamietol sťažnosť žalovaného proti uzneseniu č.k. 38Rob/500/2014-43 zo 7. februára 2018 a (výrokom II.) odmietol odpor žalovaného zo 17. mája 2015, podaný na pošte 17. júna 2015 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-26 z 10. februára 2015 (ďalej aj „len platobný rozkaz“) ako odpor podaný oneskorene.

2. K výroku I. súd prvej inštancie uviedol, že uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-43 zo 7. februára 2018 vydal vyšší súdny úradník okresného súdu a bola ním zamietnutá žiadosť žalovaného zo 17. mája 2015 o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu proti vydanému platobnému rozkazu, pri konštatovaní nepreukázania relevantných dôvodov pre vyhovie žiadosti žalovaného. Súd prvej inštancie sa stotožnil s uvedeným uznesením vyššieho súdneho úradníka, jeho skutkovými i právnymi závermi a považoval ho za vecne správne rozhodnutie. Preto podanú sťažnosť žalovaného za aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP zamietol. Pripojil poučenie, že proti výroku I. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.

3. K výroku II. súd prvej inštancie uviedol, že odpor žalovaného datovaný 17. mája 2015, podaný na poštovú prepravu dňa 17. júna 2015, proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-26 z 10. februára 2015, bol podaný oneskorene, keďže k doručeniu platobného rozkazu žalovanému došlo 31. marca 2015 a 15-dňová lehota na podanie odporu, ktorá začala plynúť 1. apríla

2015, márne uplynula dňa 15. apríla 2015. Okresný súd tiež zdôraznil, že odpor žalovaného zo 17. mája 2015 bol nielen oneskorený, ale aj opakovane podaný, keďže mu predchádzal odpor žalovaného osobne podaný na okresnom súde 27. apríla 2015 (č.l. 31 a nasl. spisu), ktorý bol právoplatne odmietnutý ako podaný oneskorene samostatným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-35 zo 4. mája 2015 (voči uvedenému uzneseniu žalovaný odvolanie nepodal). Pri rozhodovaní výrokom II. uznesenia súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 267 ods. 2 písm. a) CSP a pripojil poučenie, že proti nemu možno podať odvolanie.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie (č.k. 38Rob/500/2014-54) podal v lehote 15 dní od jeho doručenia žalovaný odvolanie. Z jeho obsahu vyplýva, že smeruje proti obom jeho výrokom. Žalovaný vyjadril nespokojnosť primárne so zamietnutím jeho sťažnosti proti uzneseniu č.k. 38Rob/500/2014-43 zo 7. februára 2018, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Žalovaný sa nestotožnil s vyhodnotením ním uvádzaných dôvodov pre odpustenie zmeškania predmetnej lehoty ako nie ospravedliteľných a ktoré by ho vylúčili zo včasného podania odporu. Uviedol, že závažné rodinné komplikácie (rozvod manželstva s dvoma maloletými deťmi, negatívny finančný výsledok podnikania a „Služobná cesta a príprava“ v lehote na podanie odporu) považuje za dostatočný dôvod, „ktorý mal za následok to, že ani jeden z konateľov zastupujúcich spol. SPARKLING s.r.o. mali znemožnené oprávnenie podať odpor v mene žalovaného skrz psychickej záťaže, flustrácie, stresu a rozpokozenia. Tento stav bol kumulatívne umocnený navyše aj zlou finančnou situáciou a pracovnou vyťaženosťou“. Žalovaný žiadal, aby „súd prvej inštancie“ znovu prehodnotil dôvody zmeškania lehoty na podanie odporu, žiadosti o jej odpustenie vyhovel a následne sa zaoberal dôvodmi podaného odporu, keďže žalobca nemá žiadne právo žiadať od žalovaného uvedenú finančnú náhradu.

5. K doručenému odvolaniu žalovaného sa žalobca písomne nevyjadril.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie o návrhu na vydanie platobného rozkazu začalo dňa 23.10.2014, t.j. dôjdením návrhu (žaloby) na Okresný súd Bratislava I, ktorý postúpil vec na prejednanie a rozhodnutie miestne príslušnému Okresnému súdu Žilina. Tento súd prvej inštancie dňa 10.02.2015 vydal platobný rozkaz č.k. 38Rob/500/2014-26, ktorým žalovanému uložil, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 140,- Eur s úrokom z omeškania vo výške, zo súm a za dobu ako je vyjadrené vo výrokovej časti platobného rozkazu, ďalej sumu 40,- Eur ako paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, 16,50 Eur za trovy konania a 59,14 Eur za trovy právneho zastúpenia alebo aby v určenej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením vo veci samej. Platobný rozkaz bol doručený žalobcovi 25.02.2015 (doručenka na č.l. 27 spisu) a žalovanému do vlastných rúk jeho konateľa, Ing. Martina Majdana, dňa 31.03.2015 (doručenka na č.l. 28 spisu). Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor datovaný dňom 24.04.2015 a doručený osobne do podateľne Okresného súdu Žilina dňa 27.04.2015.

7. Okresný súd Žilina uznesením č.k. 38Rob/500/2014-35 zo 4. mája 2015 odmietol odpor žalovaného osobne podaný 27.04.2015 ako oneskorený. Uznesenie žalovaný prevzal 04.06.2015 a napriek poučeniu o možnosti podať proti nemu odvolanie, takýto opravný prostriedok proti rozhodnutiu vydanému vyšším súdnym úradníkom okresného súdu, nevyužil. Dňa 17.06.2015 žalovaný poštovou prepravou podal na Okresný súd Žilina odpor proti platobnému rozkazu, datovaný dňom 17.05.2015, obsahovo čiastočne zhodný s odporom z 24.04.2015 a rozšírený o výslovnú žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu.

8. K uvedeným zisteniam je potrebné uviesť, že postup a rozhodnutia súdu prvej inštancie v danom konaní sa do 30. júna 2016 riadili právnou úpravou občianskeho súdneho konania podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý OSP zrušil (§ 474 CSP). V ďalšom konaní sa postupovalo podľa CSP, keďže podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP). Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predto dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Je zrejmé, že okresný súd odvolaním napadnuté uznesenie č.k. 38Rob/500/2014-54 z 3. apríla 2018 vydal už za účinnosti CSP. Po predložení veci Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo

„odvolací súd“) primárne skúmal, či sú dané procesné podmienky, len za splnenia ktorých môže konať o odvolaní žalovaného, a to samostatne vo vzťahu k rozhodnutiu vo výroku I. a samostatne vo vzťahu k výroku II. Uvedený postup krajského súdu vychádza z ust. § 161 ods. 1 v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či má splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa odseku 2, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Jedným z neodstrániteľných nedostatkov procesných podmienok, ktoré spôsobujú, že súd musí konanie zastaviť, je nedostatok funkčnej príslušnosti ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdov. Keďže žalovaný svoje odvolanie podal 7. mája 2018, krajský súd svoju funkčnú príslušnosť na konanie o odvolaní žalovaného skúmal v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase začatia konania o odvolaní.

11. Podľa ust. § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Podľa ust. § 357 písm. b) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej.

13. Podľa ust. § 34 CSP, o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa ust. § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

15. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 355 ods. 2 CSP, možno odvolaním napadnúť len uznesenie súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa. Má teda ísť o rozhodovanie krajského súdu ako súdu rozhodujúceho vo vyššej inštancii o opravnom prostriedku, ktorým je odvolanie, pokiaľ je tento opravný prostriedok prípustný. Pod funkčnou príslušnosťou je potrebné rozumieť určenie súdu, ktorý je oprávnený rozhodovať o opravnom prostriedku, či už riadnom alebo mimoriadnom.

16. V prípade rozhodnutia okresného súdu vo výroku I. napadnutého uznesenia však bolo relevantné, že uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-43 zo 7. februára 2018 (voči ktorému bola sťažnosť žalovaného zamietnutá) vydal vyšší súdny úradník okresného súdu. Voči takému uzneseniu Civilný súdny poriadok pripúšťa a upravuje sťažnosť (§ 239 a nasl. CSP). Podľa ust. § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. O sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie (§ 248 CSP).

17. Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že o sťažnosti, ktorá sa považuje za prostriedok procesnej obrany toho, v koho neprospech bolo uznesenie vydané (žalovaný), nerozhoduje krajský súd ako nadriadený súd (resp. odvolací súd, súd vyššej inštancie), ale prejedná ju a rozhodne o nej súd, súdny úradník ktorého napadnuté rozhodnutie vydal. Sťažnosti sa teda nepriznáva tzv. devolutívny účinok (ktorého účelom je, aby o veci, o ktorej rozhodol súd prvej inštancie, ktorý je svojím rozhodnutím viazaný, po podaní odvolania rozhodoval iba súd vyššej inštancie). Zákon pritom neumožňuje o sťažnosti rozhodnúť vyššiemu súdnemu úradníkovi autoremedúrou, keďže v zmysle čl. 142 Ústavy SR rozhodnutie súdneho úradníka musí vždy preskúmať sudca. Tiež z ust. § 44 ods. 1 CSP vyplýva, že na okresnom súde koná a rozhoduje sudca.

18. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ o sťažnosti podanej žalovaným proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktorým zamietol žiadosť žalovaného zo 17. mája 2015 o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu, rozhodol výrokom I. napadnutého uznesenia sudca okresného súdu, tak ide o rozhodnutie konečné, ktoré sa nadriadenému krajskému súdu nepredkladá na rozhodnutie pre absenciu devolutívneho účinku sťažnosti. V danom prípade teda nie je daná funkčná príslušnosť krajského súdu podľa ust. § 34 CSP pre rozhodovanie o odvolaní proti rozhodnutiu sudcu/súdu prvej inštancie o sťažnosti sporovej strany proti doručenému uzneseniu vydanému (vyšším) súdnym úradníkom okresného súdu (k tomu obdobne uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/48/2018 z 28. februára 2018). Okresný súd v napadnutom uznesení žalovaného náležite poučil, že proti výroku I. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 357 CSP a contrario).

19. Keďže funkčná príslušnosť Krajského súdu v Žiline na prejednanie podaného odvolania žalovaného nie je daná, krajský súd konanie o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 38Rob/500/2014-54 zo dňa 3. apríla 2018 vo výroku I. o zamietnutí sťažnosti žalovaného proti uzneseniu č.k. 38Rob/500/2014-43 zo dňa 7. februára 2018 vo výroku I. o zamietnutí sťažnosti žalovaného proti uzneseniu č.k. 38Rob/500/2014-43 zo dňa 7. februára 2018 zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia (ust. § 161 ods. 2 v spojení s § 378 ods. 1 CSP).

20. Vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia je daná funkčná príslušnosť krajského súdu ako súdu odvolacieho (§ 34 CSP), keďže o odmietnutí odporu žalovaného zo 17. mája 2015 proti platobnému rozkazu rozhodol sudca/súd prvej inštancie a prípustnosť odvolania vyplýva z ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 357 písm. b) CSP. Odpor sa v ust. § 123 ods. 2 CSP definuje ako podanie vo veci samej, pričom podľa § 357 písm. b) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej.

21. V danom prípade bol odpor žalovaného datovaný 17. mája 2015, podaný na pošte 17. júna 2015, teda zjavne oneskorene, ak 15-dňová lehota na podanie odporu podľa úpravy v ust. § 172 ods. 1 OSP, platnej a účinnej v dobe vydania platobného rozkazu, márne uplynula dňa 15. apríla 2015, ako správne uviedol a vyhodnotil okresný súd. O oneskorenosti podania odporu sa vyjadroval i samotný žalovaný, keďže svojím podaním datovaným dňom 17. mája 2015 žiadal aj o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu. Jeho žiadosť však bola súdom prvej inštancie zamietnutá (§ 58 ods. 1 OSP, § 122 CSP, § 470 ods. 1, 2 CSP); rovnako bola konečným rozhodnutím zamietnutá sťažnosť žalovaného proti tomuto rozhodnutiu (§ 239 a nasl. CSP). Za tejto procesnej situácie odvolací súd nevyhnutne po posúdení veci v rozsahu a z dôvodov odvolania, ktorými bol viazaný (§ 379, § 380 CSP), konštatoval nedôvodnosť podaného odvolania a pokiaľ napadnutým uznesením vo výroku II. súd prvej inštancie odpor žalovaného zo 17. mája 2015 odmietol ako oneskorene podaný, tak odvolací súd sa s takýmto rozhodnutím i jeho dôvodmi stotožnil a ako vecne správne rozhodnutie ho bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP), podľa ust. § 387 ods. 1, 2 potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu vo výroku I. zastavenie konania zaviniť žalovaný, keďže podal voči nemu odvolanie, hoci bol náležite poučený o jeho neprípustnosti a súčasne ho podal na funkčne nepríslušný súd. Vo vzťahu k výroku II. bol žalovaný so svojím odvolaním neúspešný. Preto by nárok na náhradu trov celého konania pred krajským súdom mal patriť v plnom rozsahu žalobcovi, na strane ktorého však žiadne trovy nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná.

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.